

СТАЛИЙ СПОСІБ ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ, ЯК ФАКТОР ФОРМУВАННЯ «ЕКОНОМІКИ ЗНАНЬ»

В ХХІ ст. людство наблизилося до глобальної трансформації суспільства, результатом якої є створення якісно нової соціально-економічної системи – суспільства знань або інформаційного суспільства, фундаментом якого виступає «економіка знань». Оскільки головним фактором формування і розвитку «економіки знань» є людський капітал, то все більшої актуальності набуває необхідність формування сталого способу життєдіяльності людини. Тобто такого способу життєдіяльності, який забезпечить використання людського капіталу (знань, вмінь та навичок) для задоволення різноманітних потреб людей, не ставлячи при цьому під загрозу стан соціальної, економічної та екологічної системи суспільства. Зупинимося лише на деяких моментах, пов'язаних з формуванням сталого способу життєдіяльності.

Класифікація. Подібно до того, як людський капітал класифікується на індивідуальний, капітал фірми та національний людський капітал, так і «носієм» сталого способу життєдіяльності виступають окремі індивіди, громади та суспільство в цілому.

Фактори впливу. Основні ключові сфери споживання людини, в яких потрібно сконцентрувати зусилля для зміни способу життєдіяльності це: водокористування, енергоспоживання, використання транспорту, споживання харчових продуктів [1, с. 153]. Крім цього виявлено, що на формування сталого способу життєдіяльності впливають такі фактори: етичність та культура населення, освіченість населення, здоров'я населення, соціальний добробут населення, доходи населення, виробничі можливості регіону, зовнішньоекономічні та інвестиційні можливості, підприємницька активність, вплив на екосистеми, участь в екологічних проектах, природоємність продукції.

Оцінка та вимірювання. У роботі [2] запропоновано науково-методичний підхід до оцінки сталого способу життєдіяльності на основі векторної моделі з трьома рівнями агрегування інтегральних, синтетичних і простих показників.

Література

1. Ковальов Б. Л. Науково-теоретичні підходи до аналізу дефініційної основи сталого способу життя / Б. Л. Ковальов // *Механізм регулювання економіки*. – 2010. – № 2. – С. 151-159.
2. Ковальов Б. Л. Науково-методичні підходи до формування сталого способу життя / С. В. Шевцова, Б. Л. Ковальов // *Механізм регулювання економіки*. – 2011. – № 1. – С. 230-234.

Ірина КОВАЛЬЧУК
Тернопільський національний економічний університет

ТЕОРІЇ ЕКОНОМІЧНИХ ЦИКЛІВ В ТРАНСФОРМАЦІЙНІЙ ЕКОНОМІЦІ

Трансформаційна економіка – специфічна економічна система, котра відрізняється від адміністративно-командного та ринкового господарювання цілим рядом параметрів. В загальному плані її особливостями є поєднання певних рис, успадкованих від адміністративно-командної системи господарювання та елементів ринкової економіки. Трансформаційна економіка характеризується досить високим рівнем невизначеності, а саме: економічні процеси протікають в середовищі, яке постійно зазнає різного роду змін, причому такі зміни дуже часто мають діаметрально різну спрямованість. Саме в такому плані можна говорити про перехідний характер даної господарської системи. Ось чому її слід розглядати у двох вимірах, а саме: як процес переходу від адміністративно-командної до ринкової системи господарювання; як економічну систему з відносно сталими структурними характеристиками господарювання та відмінностями в